

Wat me raakt...

Vanavond liep ik, met mijn man, langs de oude begraafplaats. Ik (hard-)loop daar een keer of 4 per week langs.

Nog nooit had ik het hek geopend en was gaan kijken.

Nu wel.

Rechts bij de ingang staat een monumentje met de tekst

'Ook uit ongewijde aarde, heeft God kinderen opgevangen en luistert naar oudertranen'.

Vlak daarbij een grafje van een kindje dat 5 maanden geleefd heeft en dit jaar 50 jaar zou zijn geworden. Verse plantjes en bloemetjes sieren het grafje.

Achterop de begraafplaats een kapelletje. Het is meer een schuurtje met twee banken, een Mariabeeld en een plaats om een kaarsje te branden.

Op een gewone zondagavond in augustus branden er vier kaarsjes.

Er ligt een boek waarin je je zielenroerselen kunt schrijven.

Ik kijk en lees *'dat iedereen behouden thuis mag komen. En dat alles blijft zoals het is'*. Woorden van een bezorgde moeder, een liefhebbende oma? Wie za het zeggen.

Wat een troostrijke plek, zomaar bij mij in de buurt, zomaar op een zondagavond in augustus.